

На сьогоднішній час управління персоналом є вирішальним фактором для виживання та успіху організації. Тому все більше уваги приділяється тому, як керівники підприємства управляють своїм персоналом.

Зростаючу роль в управлінні персоналом підприємства відіграє формування стабільних колективів, зниження плинності кадрів і зміцнення трудової дисципліни, забезпечення підприємства необхідною кількістю керівних кадрів, спеціалістів, робітників і допоміжного персоналу, певних професій, спеціальностей і кваліфікації відповідно до визначених потреб.

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що отримати високі результати в управлінні підприємством можливо тільки в тому випадку, якщо люди, якими керують, володіють знаннями, вміннями та відповідним настроєм, необхідним для того, щоб їх зусилля були ефективними та результативними.

ДОСВІД СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПОСТАЧАННЯ РОЗВИНЕНИХ ПІДПРИЄМСТВ КРАЇН СВІТУ

Груба О.О.

Науковий керівник – Калашнікова Х.І., канд. екон. наук, доцент

Одним із загальних завдань логістики є створення ефективної інтегрованої системи регулювання матеріальних та інформаційних потоків і контролю за ними, що забезпечувало б високу якість постачання продукції.

Система логістичного менеджменту вивчалася вченими із зарубіжних та пострадянських країн на протязі доволі довгого періоду. Найвідоміші з них: Е. Ворнер, О.О. Бакаєвич, Р. Ербе, С. Ліндер, Дж. Стренд, Дж. Харт, А.Г. Кальченко, В.В. Кривещенко, М.П. Васелевський та інші.

Розглянемо позитивний досвід зарубіжних країн у галузі логістики менеджменту постачання. Нині у великих капіталістичних країнах її розвиток перебуває на різних рівнях. Обстеження 500 західноєвропейських компаній (Голландії, Великобританії, Франції, Бельгії, Іспанії), що представляють 30 різних галузей економіки, виявило 4 стадії розвитку логістичного менеджменту.

На першій стадії, якій притаманна нерегулярна організація та добове планування логістики, перебувають 57 % обстежених фірм; на другій — 20 % і також нерегулярно займаються організацією логістики, проте планують заходи щодо її організації вже на тижневий термін, пов'язуючи свої дії з бюджетом і зниженням витрат постачання. На

третьої і четвертій стадіях розвитку перебувають фірми, які впроваджують інтегровану систему логістики, що охоплює доставку товарів від постачальника товарів до кінцевих споживачів готової продукції. На цьому рівні розвитку перебувають всього 23 % компаній з 500. Вони розробляють довгострокові плани постачання (на місяць і більш тривалий період), велику увагу приділяють вивченню попиту.

В огляді цього, можна зазначити, що завдяки використанню системи логістичного менеджменту постачання продуктивність праці працівників фірм, що зайняті транспортуванням вантажів, зросла на 9,9 %. Водночас на 60 % обстежених фірм, де вдалося підвищити якість транспортного обслуговування, зниження собівартості не спостерігалось.

Для прискореного впровадження системи логістичного менеджменту постачання, закордонні фірми почали створювати консультативні ради. Наприклад, на підприємствах Франції в середині 80-х років налічувалося близько 50 таких рад, що займалися логістикою. Як правило, вони зосереджують свою діяльність на одній з ланок логістичного ланцюга (наприклад, на транспорті) або на 2—3 ланках, але в поєднанні зі всіма іншими її елементами. Вони також консультують різні зовнішні фірми.

При виборі послуг, які надають зовнішні консультанти (наприклад, у Швейцарії їх налічується до 30) і окремі особи, рекомендується передусім оцінювати їх діяльність за такими критеріями: правильність пропонованих рекомендацій; можливий рівень реалізації пропозицій, отриманих під час консультації; досвід у вирішенні питань, з яких передбачається отримання консультації; кваліфікація консультантів; вартість, умови, терміни надання консультативних послуг; ступінь деталізації документації з окремих етапів планування логістики; досвід спільної роботи із замовником.

Крім консультативних рад в постачанні деяких країн створюються логістичні спеціальні центри або інші структури. У Франції, наприклад, такі центри є як на регіональному, так і на загальнодержавному рівні.

У деяких країнах існує кілька національних асоціацій. Нині тільки у Європі понад 20 національних асоціацій є членами Європейської асоціації логістики. Остання виконує аналогічні функції, що й національні асоціації, але в межах усього регіону країн - членів цієї асоціації.

Аналіз стану розвитку системи логістичного менеджменту постачання в розвинених країнах на сучасному етапі, різноманітність форм

логістичних утворень у нестатичних умовах ринку дає змогу говорити про високу ефективність застосування концепції логістики.

У США концепція логістики набуває дедалі ширшого використання і розглядається у вищих ешелонах управління корпорації як ефективний мотивований підхід до управління з метою зниження витрат.

Отже, першочерговими завданнями логістичного менеджменту постачання є координація й порівняння вимог фінансового, операційного та іншого видів менеджменту в розрізі загальної логістичної стратегії фірми, пов'язаної з управлінням матеріальними потоками.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ІТ-КОМПАНІЯМИ НА ОСНОВІ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ

Геврасьов В.А.

Науковий керівник – Калашнікова Х.І., канд. екон. наук, доцент

Управління будь-якою компанією залежить від грамотної побудови її організаційної структури. Так як, організаційна структура - це основний інструмент управління, який регламентує склад, величину, розміщення, профіль діяльності, відповідальність, підпорядкованість структурних підрозділів, що об'єднуються загальним апаратом управління для виконання всіх цільових функцій

При процесному підході до управління кожна структурна одиниця забезпечує виконання конкретних технологічних процесів, в яких вона бере участь. Саме обов'язки, область відповідальності, критерії успішної діяльності для кожної структурної одиниці сформульовані і мають сенс лише в контексті конкретного технологічного процесу.

Особливостями управління в ІТ-компаніях на основі процесного підходу є те, що ІТ-спеціалісти відповідають не тільки за свої функції, а й за ті процеси, в яких він задіяний. Функції і результат діяльності паралельних структурних одиниць, які беруть участь в тих же процесах, що і він, для нього важливі. Виникає взаємна відповідальність за результат процесу між усіма його учасниками компанії.

ІТ-інфраструктура сучасної організації складається з двох частин: виробничої і керуючої. Виробнича частина виконує «корисну» роботу і складається з технічних засобів і програмного забезпечення - серверів, мереж передачі даних, СУБД, операційних систем, автоматизованих робочих місць, додатків і т. п. З ускладненням цієї частини інфраструктури ІТ-керівникам доводиться докладати все більше зусиль для того, щоб вона виконувала свої функції якісно і ефективно. У зв'язку з цим підвищується значення роботи керуючої частини інфраструктури –